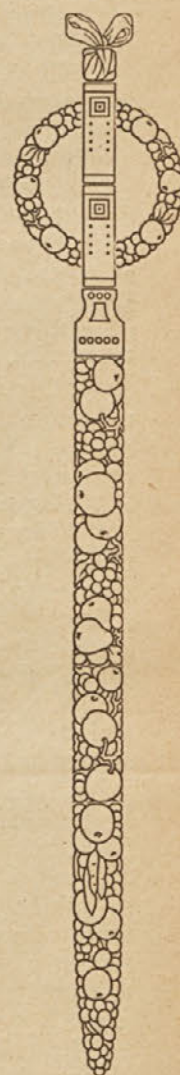
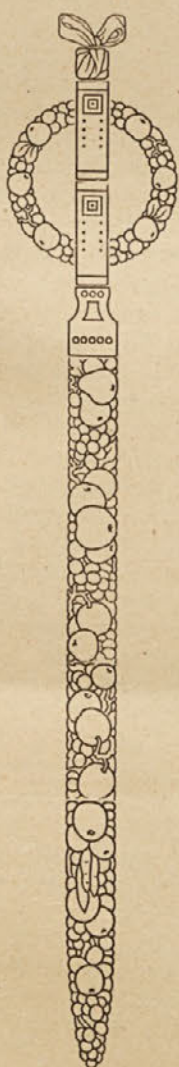

V Ljubljani, v petek, dne 28. julija 1911.

Naročnina za Avstroogersko: ¼ leta K 1'80 ½ leta K 3'50 celo leto K 7'— za inozemstvo: " " 2'30 " " 4'50 " " 9'—		Redakcija in administracija: Ljubljana, Sodni ulici št. 4.	
---	--	--	--

Oče ukaže sinu, naj ga ustreli.

Novi predsednik poslanske zbornice. Čitalnica v Clevelandu. Nova moda. Žirovnikov pevski zbor.

Oldřich S. Kóstelecký:

Humoreske.

Iz češčine prevel Stanko Svetina,

V.

Čudna pot.

(Konec).

In milostljiva gospa je zopet napravila z roko migljaj, naj vstopim v sobo. Zakaj pa ne bi vstopil? Vstopil sem. Samo en pogled po sobi je zadostoval, da sem spoznal izborni okus gospoda derehtorja in njegove gospe.

„Prosim, odložite, gospod doktor. Marija, vzemite gospodu doktorju kožuh. Prosim, gospod doktor,“ in milostljiva mi hoče sedaj sama vzeti z rok torbo s flavto. Rekel sem torej obotavlja:

„Blagovolite oprostiti, milostljiva gospa — namreč — srčno mi je žal —“ in mrzel pot mi je vstal pod kožuhom, „jaz nikakor — to se pravi — da — nisem oni, katerega je gospod ravnatelj čakal, in kakor pravite, čakal nestrpljivo. Tu je — deloma — nekaka — pomota.“

Marija je spustila roke z mojega kožuha in milostljiva gospa z moje flavte, namah je bilo po presrčnosti in prijaznosti, in obe sta gledali name z velikim začudenjem, kakor bi hoteli reči:

„Ha! Ti nisi živinozdravnik?! Kdo si torej, ubogi tujec? Kaj hočeš torej tu in še ponoči?“

Rekel sem:

„Blagovolite mi oprostiti: ali bi lahko govoril z gospodom ravnateljem?“

Milostljiva gospa se je zavedla. Sedaj je napravila, kakor se spodobi, resen in častitljiv obraz in je rekla s hladom, pristojnim napram tujemu možu:

„Pardon, gospod! Mislila sem, da ste doktor — gospod doktor —“

„Sem doktor, milostljiva gospa,“ sem se vmešal, „toda ne živinozdravnik. In živinozdravnik in doktor. Srčno mi je žal, milostljiva gospa, da ubogemu premijantu —“

„Dovolite prosim,“ me je prekinila milostljiva gospa, kakor se spodobi, še hladnejše in še bolj ceremonijalno, želeli ste govoriti z mojim soprogom?“

„Prosim.“

V tem so se odprla vrata nastežaj, milostljiva gospa je majestetno pomignila z roko in je rekla v tonu, kakor bi me v milostljivi avdijenci prepustila višji instanci:

„Tukaj je.“

V sobo je udril kakor divjak — moj prijatelj, ravnatelj tovarne za sladkor.

Ni mi znano, kako se v raznih dobah svojega življenja obnašajo razni doktorji filozofije, toda moje mnenje je, da prav gotovo ni noben doktor filozofije nikdar in nikjer na svetu tako neizrečeno neumno gledal kakor jaz v tem trenutku. Stal sem tu s svojim, dodobrega zlomljenim doktoratom filozofije in s svojimi „instrumenti“, v svoji lepi, elegantni toaleti kakor najelegantnejši lesen — nočem reči kol — in spominjam se le, da se mi je v tem trenutku zdelo, kakor bi v težkih sanjah iz neizmerne globočine zopet letel gori — iz hleva v raj — in prebudil sem se v sladki zavesti, da je bila vsa groza sanj le težki sen. Medtem pa je letelo od vrat name:

„Oprosti, dragi — servus! na zdar! — pozdravljam te! — no, ti si pa priden — mislil sem že — fi! to sem letel — oprosti, zamudil sem se doli — boleha mi premijant — vol — človeče, to je bil vol!“

— Zenica, to je torej naš slavn kandidat za ženitev — ali imaš s seboj ono svojo piščalko? Imaš, slava! — a to je moja ženica — to so oči, kaj?! — Marija, kožuh doli! — Prosim te, človeče, zakaj se niti ne giblješ? In zakaj me tako zijaš? Oprosti, ampak ti me zijaš. Kaj pa se ti je zgodilo? — Fi, to sem letel, komaj lovim sapo. — Prosim te, kaj me pa tako zijaš? ...“

Kako ne bi zijal? Tudi milostljiva gospa je debelo gledala ...

Čez pet minut je bilo seveda vse jasno.

Popoldne je obolel prijatelju ravnatelj tovarniški premijant in prijatelj ravnatelj je takoj sklical k njemu consilium vse tovarne, pri čemur se je gospod adjunkt izrazil, da „ima premijant najbrže hripo“. In ker je gospod ravnatelj pred večerom naročil kočijažu, naj gre z vozom na kolodvor k praškemu vlaku, da pride gospod doktor iz Prage, in naj pri prihodu vlaka zakliče: „Gospod doktor iz Prage!“ — je menil klasični kočijaž, da pride oni gospod doktor iz Prage k bolnemu „premijantu“ ...

Tako se lahko zmoti tudi doktor filozofije.

A krasne oči gospodične Ljudmile? Ah ve oči, božanstvene o ... E!

Še nikdar nisem piskal na svojo flavto pesmi ljubezni tako goljufivo kakor tedaj.

Pozni zobje.

(Uredniška tajnost.)

Damir Feigel.

(Konec).

Tu, velika slavnost povodom dekoracije hrabrega ognjegasca, tu cela družina, menda kak jubilej, toda ne! Kaj? Vidi li dobro: Apolonija Maulbach v krogu svojih 56 otrok in vnukov: To je pa res že skrajno. To je vsekakor fotografija, pa še čedna fotografija. Fotograf H. Katzigel v Eberhardsdorfu, ti postaneš še slaven, ti proslaviš svoje ime, svoj kraj, svoj stan, svoj rod, ker ti edini znaš fotografirati osebe, ki ne živijo in ki so le plod žurnalistične nagajivosti.

Besedilo k sliki na strani deveti.

Berimo:

Čuden pojav v Eberhardsdorfu. Stoletni starki zrastle novi zobje. Strokovnjaki še niso na čistem.

Čudne, da celo neverjetne stvari se dogajajo na našem planetu. Človek si jih kar tolmačiti ne more in lahko se trdi, da stoji pred njimi, kakor pred nerazrešljivo sfigo. Taki slučajji so kaj pripravi, da zaslove med ljudstvom, ki ne pozna ne njihovega izvora in ne njihovega vzroka, kot čudeži, ki si zgrade sami pot do človeškega spomina, kjer ostanejo, dokler jih ne prepodi novejši, zanimivejši čudež.

Tak čudež se je dogodil pred kratkim časom na Nižjem Avstrijskem. Majhna in neznatna je vasica: Eberhardsdorf. Noben pesnik, noben slikar, noben diplomat in noben vojskovodja se ni rodil v njej, da bi proslavil s svojo slavo ime svojega rojstnega kraja. In vendar se glasi sedaj po vsem svetu njeno ime, vsakdo pozna dandanes Eberhardsdorf. In zakaj?

Stara ženica je praznovala v krogu svojih otrok, snah, vnukov in pravnukov obeh spolov svoj stoti rojstni dan. Toda to ni bil praznik samo za ožjo družino, pač pa za vso vas. Preč. gospod župnik

Rudolf Pusch je daroval sveto mašo, katere se je udeležila vsa vas. Po končanem svetem opravilu je fotografiral H. Katzigel ženo v krogu njene družine.

To sicer ne bi bilo še nič čudnega, saj se še vedno dobe tako trdne narave, ki dočakajo devetino Matuzalemovih let. Toda — in to je pravi čudež — tej stari stoletni ženi g. Apoloniji Mualbach so zrastle menda ravno na njeni stoti rojstni dan štiri zobje in ona lahko trdi, da ima sedaj toliko zob, kolikor jih ima njen devetindevetdeset let mlajši, tretji pravnuk.

V kolikor se je informiralo naše uredništvo, je izgubila slavljenka v svojem oseminštiridesetem letu svoj zadnji zob, ki služi njenemu najmlajšemu sinu, sedeminsdeset let staremu posestniku Josipu kot okras pri verižici. O tem čudnem pojavu izpregovori najbrže tudi veda svoje mnenje!

Čudna so pač pota božje previdnosti!

Res čudna so pota! Na tej strani izpustiš naslikano muho, na drugi strani ti pa prihaja že živ slon nasproti. Temu zadnjemu popisu res ni manjkalo drugega kot to, da vošči uredništvo gospej Apoloniji Mualbach dober tek k onim puranom, ki jih je darovala občina na lastne stroške v povzdigo njenega zobatega rojstnega dne, in sicer na predlog občinskega svetovalca, gospoda Wendelina Hammerschmieda.

In zopet je stopal urednik po sobi. Nič ga ni veselilo. Videl je pred seboj slona, velikanskega slona, junaškega in močnega, ki raste in raste, ki se slednjič prevrne, ker stoji na slabi knisni podlagi in zdrobi potem njega, ki je bil kriv njegovega rojstva. Toda kaj, naj ga tudi zdrobi, bo imel potem vsaj toli zaželjeni mir. Kamor stopi zvečer, da izpije kozareček vina, povsod ga vprašujejo prijatelji in znanci po njegovem časnikarskem mnenju o tej redki zobati prikazni. Kaj naj odgovarja? Ali naj trdi, da lažejo vsi njegovi kolegi? Ne! Kdo bo pa potem njemu, uredniku, še kaj verjel?

Čez par dni se je zgodilo nekaj čudnega, nekaj še bolj čudnega od onih poznih zob. Urednika, ki je sam začel s to novico, urednika, ki je sam v skrajni sili tik pred izdajo lista ustvaril raco, so prepričali drugi listi in prijatelji, da je končno verjel sam svoji lastni laži. Posebno še, ko je prinesel medicinski tednik popis mednarodnega zborovanja zobozdravnikov v Hamburgu. Na tem zborovanju je podprl mlad zdravnik svoje mnenje v neki zelo kočljivi točki zobozdravniške vede z novjšimi dogodki v Eberhardsdorfu in na podlagi takih dokazov je prodril s svojo teorijo. Ob tej priliki je nabral iz same hvaležnosti do stare Apolonije Mualbach, ki mu je nevede pomagala s svojimi poznimi zobmi, štiristo mark, ki so jih nujnim potom poslali na njen naslov. Toda, kdo naj popiše začudenje mladega zdravnika, ko mu prineso čez dvanaest dni denar nazaj z opombo, da ni kraja z imenom Eberhardsdorf ne na Nižjem Avstrijskem, ne na Gornjem Avstrijskem, da sploh ni ne take in ne podobne vasi v vsi Avstriji. Niti „interesantni list“, ki je prinesel celo starkino sliko, ni mogel dati točnih informacij, ker se je skliceval na fotografa, ki pa zopet ni eksistiral.

Listi so kmalu utihnili o tej zadevi.

Edino le urednik, ki si je sam izmislil pozne zobe, je veroval vanje, pa tudi v svoj proroški duh.

Opozarjamo na inserat slovenske veležganjarnice R. Diehl v Celju.

Oče ukaže sinu, naj ga ustreli.

(Slika na naslovni strani.)

Strašna žaloigra se je odigrala blizu Novega Jorka. Imoviti kmetovalec Fred. Husted, 46 let star, je prisilil svojega dvanajstletnega sina, da je sprožil nabasano puško na njega in ga ustrelil. Dogodek je skoraj neverjeten, ali nihče ne more dvomiti o dečkovni izpovedi. Husted je bil imovit in

ko mu je oče ukazal in dejal, da puška ni nabasana. Strel je počil in oče se je mrtev zgrudil na tla. Deček je jokaje bežal iz hiše in tekkel k sosedu Danielu Ryanu, kateremu je dejal, da je očeta umoril. Ryan ni verjel, kar mu je deček pripovedoval in šele po dolgem obotavljanju je šel z njim v Hustedovo hišo, kjer je našel soseda mrtvega na tleh. Hustedova žena je omedlela, ko je izvedela o moževi smrti.

Žirovnikov pevski zbor.

je posedoval kmetijo, ki meri 80 akrov in meji na posestvo Mrs. George Nichols iz Novega Jorka. Pred kratkim so mu ponujali za farmo 80.000 dolarjev, toda on je ni hotel prodati. Imel je pet otrok in dobro in pridno ženo. Med otroci je bil Lester najstarejši. Zadnjo zimo je bil Husted zbolel za influenco in od tega časa ni bil posebno zdrav. Neko popoldne je nekoliko časa spal na zofi in ko se je prebudil, je rekel ženi, da je imel strašne sanje in da se ne počuti dobro. Naročil je ženi, da gre k sosedu in ga vpraša, ako bi hotel za njega peljati poljske pridelke v mesto. Žena je nerada šla z doma, ker je videla, da je mož zelo utrujen in nemiren. Na možovo prigovarjanje pa se je vseeno odstranila. Kmalu po odhodu žene je poklical Husted svojega sina Lesterja in ga vprašal, ako ni videl leteti nad vrhom krugulja. Fant je vprašanje zanikal. Oče je nato vzel puško, ki je stala v kotu, in dejal fantu naj sproži

Zdravniki mislijo, da so sanje, ki jih je imel in zadnja bolezen vplivale na Hustedovo duševno stanje in provzročile hipno omračenje duha.

Nov predsednik poslanske zbornice. Poslanska zbornica je izvolila za svojega predsednika dr. Julija Sylvestra, ki je član nemške nacionalne zveze in je eden izmed najboljših vodjev nemškonapredne stranke.

Nov predsednik poslanske zbornice dr. Julij Sylvester.

petelinčka, češ, da bo slišal, kako udari. Medtem je Husted pokleknil na tla tako, da je imel cev ravno pred glavo. Deček ni hotel takoj prožiti in je to storil šele,

reda precej — domač. Posebno pri realijah in pri petju so se dobro imeli, ker je rad gojil narodno pesem. Otroci sicer radi pojó lepe umetne pesmi, a če se jim intonira narodna pesem, ki je izvor narodove — torej kolikor toliko — njihove duše, tedaj jo pa pojo s posebnim navdušenjem. Zato pa kmalu ni več zadostovala pevška ura v šoli, nego so privzeli še eno uro ob nedeljah in praznikih popoldne po cerkvenem opraviilu. Ob tem času se je torej vselej vlil velik curek učencev iz cerkve čez cesto v šolo. — Tega petja se je udeleževalo 70, 80—100 učencev III. in IV. razreda in ponavljalne šole. Peli so enoglasno. Seveda so peli vedno bolj pravilno glede izgovarjanja besed in glede moči glasu. To je bilo veselje! Veseli so bili učenci in veseli so bili ljudje, ki so jih dostikrat na cesti poslušali. Najbolj vesel pa je bil pevovodja sam, ker mu je to navdušenje pričalo, da je udaril na pravo struno, kjer se bo dalo s časom marsikaj doseči za dobro vzgojo. In ni se motil. To petje je poživilo učence ter jih še bolj priklenilo nanj in na šolo. To je bila vesela družina, v kateri je bil pevovodja spoštovan in ljubljen oče. Kakoga nerodneža so učenci kar sami med sabo pripravili do tega, da se je vdal v šolski red. — Prišlo je leto 1894. Takrat so otvorili v Št. Vidu prepotrebno obrtno nadaljevalno šolo. Ta je dala novega dela in je imela ob nedeljah uro tudi po cerkvenem opraviilu. Zato so morali s petjem ob nedeljah prenehati. Učenci so bili tega žalostni, pevovodjo je pa tudi zaskrbelo, kje bo odslej imel tisto kljuko, na katero bi lahko pritisknil, ako bo treba poseči v življenje učencev izven šole. Iz tega mučnega položaja so se rešili leta 1896., ko so učni red za obrtno-nadaljevalno šolo toliko izboljšali, da je bila ura po popoldanskem cerkvenem opraviilu prosta za petje. In začelo se je zopet veselo pope-

Ljudska knjižnica v Clevelandu.

Dr. Sylvester, čigar sliko prinašamo je bil odvetnik in leta 1896 podžupan v Solnogradu, katero mesto zastopa v državnem zboru od l. 1907.

Nekaj zgodovine „Žirovnikevega zbora“ v Št. Vidu nad Ljubljano. Leta 1890. je bil nadučitelj Janko Žirovnik premeščen iz divne blejske okolice v prijazni Št. Vid. Že v Gorjah je bil ustanovitelj „Bralnega društva“ in graditelj „Gorjanskega doma“. V Št. Vidu je prevzel IV. razred. Novo delo mu je dalo nove živahnosti, in kmalu je bil z učenci IV. raz-

vanje to uro. — Ker so pa učenci začeli že mutirati, so tudi jeli misliti na čveteroglasno petje. Učili so se torej petja po notah — po Weinwurm — in do 1. maja 1897. so že toliko napredovali, da so ta dan na neki veselici pri „Jožefu“ že zapeli tri mešane zборе: Zvonikarjevo, Lipa dišeča in Čukovo. Peli so tako dobro, da so se navzoči Ljubljancje kar čudili, oni pa — veselili. Ta dan jih je nastopilo 45. Od tedaj je šlo redno naprej. Ker je bil Žirovnik takrat tudi organist, mu je bil cerkveni zbor opora za zbor mladih,

iz zbora mladih je pa pomlajal cerkveni zbor. Od leta 1897. se je moški zbor začel posebej vežbati ob vtorkih zvečer, cerkveni zbor je imel svoje vaje ob petkih, ob nedeljah in praznikih popoldne pa ves mešani zbor. Posebno pridno pa so se pripravljali na slavnost cesarjeve petdesetletnice 1898. l. Takrat je vedno pelo 54 pevcev. A slavnost je izostala, ker je morilčeva roka zadela cesarico in se je vsa Avstrija zavila v žalno obleko.

(Dalje prih.)

Slov. ljudska knjižnica v Clevelandu, O. S. Carnegievimi milijonskimi darili ustanovilo se je že obilo dobrodelnih in prosvetnih naprav. Ena teh je tudi v slovenskem St. Clair (čitaj Sent Kler) delu mesta Cleveland (čitaj Klivlend), O. se nahajajoča ljudska knjižnica, ki je kot oddelek oziroma podružnica zvečine slovenska. Knjižnica je v dvonadstropnem poslopiju*) na 55ti cesti, lepo zidano iz neometane opeke; ima v drugem nadstropju veliko dvorano za brezplačna predavanja, in postranske sobane za kulturna društva. Svetla, praktično urejena in jako razkošno opremljena čitalniška dvorana (glej sliko) je v prvem nadstropju in so tu razgrnjeni

*) V Ameriki štejejo pritličje že za nadstropje, če so v prizemlju kleti; tudi nadstropja v prizemlju se štejejo kot taka dokler so nad pravo kletjo. Zato ne znamo šteti nadstropij na slikah 25-30 in več nadstropnih ameriških „nebotičnikov“.

poleg slovenskih tudi časopisi v drugih jezikih; tik čitalnice je knjižnica z obširno zbirko slovenskih knjig — žal le tekoče slovstvo — in izposojevalnica. Kakor je v čitalnico vstop vsakemu brezplačno dovoljen, izposodi si vsakdo lahko tudi knjige brezplačno, ako nudi njegov stan le količnik jamstva, kajti Amerikanci so v tem oziru jako previdni. Red v čitalnici je kaj vzoren, časopisi se vestno varujejo in dasi v Ameriki vsakdo liste čita, ne pa požira, vendar se bralci lepo sami od sebe razvrste; tudi je knjižnica v delavnikih odprta od pol 9. zjutraj do 9. zvečer in celo ob

nedeljah popoldne od 2. do 6. Knjižnica ima pač še nekaj posebnega, namreč veliko sobo za mladino, kjer otroci pod vednim in skrbnim nadzorstvom dveh dam čitajo, se igrajo, pripravljajo za šolo, izdelujejo šolske naloge in se vadijo v ročnih delih — vse starosti otrok primerno. Tudi tu je vse brezplačno in neomejeno, kajti prihajati smejo vsi otroci, katerih starši se za vzprejem oglasijo. Tudi ta oddelek je odprt nepretrgano celi dan do pol 9. zvečer. Na takih udobnostih je slovenskim rojakom pač čestitati. In pri nas v stari domovini smo še pač res daleč, daleč zaostali.

Tiskarski škrat. Rad obiskuje tiskarski škrat razne tiskarne in časopise in v številki 22. je blagovolil posetiti „Slovenski Ilustrovani Tednik“. Dovolil si je veliko hudo mušnost in izmaknil sliko o „novi iznajdbi za uničenje zrakoplovov v vojski“. Zapazili smo to porednost tiskarskega škrate, ko je že bilo prepozno. Ko smo z velikim začudenjem iskali sliko v listu in jo našli — v predalu stavčevem, nas je poleg nevolje posilil smeh, ko smo zagledali, kako škodoželjno se je režal tiskarski škrat. „Neboš“, smo djali, naši naročniki bodo videli sliko že v 23. številki. In tako se je tudi zgodilo na vso jezo tiskarskega škrate.

Drobiž.

Dobro odgovoril.

Učitelj: „Mnogo stvari je, katere ne moremo seštevati. Recimo: krava in konj se ne moreta seštevati, ker ta nista dve kravi niti ne dva konja. A kdo mi zna povedati, kakšne stvari se dajo seštevati, dasi so različne?“

„Učenec: „Mleko in voda — ker liter mleka in liter vode dasta dva litra mleka.“

Slike z Bleda: Veselica na Blejskem jezeru.

Slike z Bleda: Veselica na Blejskem jezeru.

Agitirajte in pošljite naročnino!

Jetični bacili. Angleška kraljeva tuberkulozna konferenca je izdala svoje poročilo, ki obsega delovanje celega desetletja. Med drugim je dokazala omenjena znanstvena konferenca, da se jetični bacili govede praktično ne dajo ločiti od jetičnih bacilov človeka. Sesavei in ljudje se lahko med seboj okužijo. Govejski bacili preidejo najbolj gotovo v človeka z neprevretilim mlekom; ta način je dostikrat neposreden vzrok pogosti jetičnosti otrok. Omenjena komisija pravi dalje, da tudi meso, bodisi goveje ali svinjsko, lahko prenese bacile v človeka. Na koncu svojih izvajanj zahteva upravičeno najstrožjo kontrolo nad živili.

Največji vodovod sveta. V južnoitalijanski pokrajini Apuliji se sedaj gradi vodovod, ki bo največji od rimskih časov dalje. Vodovod bo 212 kilometrov dolg in bo preskrboval skoro vso južno Italijo z vodo. Tri provincije, ki imajo dva milijona prebivalstva, bodo lahko vsak dan dobivale 100 litrov vode za posameznika. Poleg tega upajo, da bo še vedno na leto 275 milijonov litrov vode na razpolago za druge namene, predvsem za razna podjetja, ki rabijo električno silo.

Podmorski tunel med Anglijo in Francijo. Že nekaj let sem se po časopisju in drugod živahno razpravlja o gradnji podmorskega tunela v lamanškem kanalu, ki bi vezal Anglijo s Francijo. Francoski in angleški velekapitalisti uznavaajo sedaj potrebnost tega tunela iz gospodarskih ozirov. Temu načrtu so bili militaristični krogi obeh držav od začetka nasprotni, sedaj pa tudi oni pripoznavajo velik pomen tega tunela.

Poletne nevarnosti za dojenca. Razmema največ dojenčev pomrje vsled poletnih bolezni. Najnevarnejša izmed njih sta driska in želodčni katar, kateri dostikrat pobere otroka že v malo dnevi. Povzročajo pa želodčni katar dostikrat bakterije v mleku, ki se v poletni vročini neznansko hitro množe in razkrajajo mleko. Kravje mleko pa ni za otroka šele takrat nevarno, kadar se je že vidno razkrojilo, in naj se zato izključi popolnoma v vročih letnih časih od hrane dojenčev. Edina pravilna oblika, v kateri se lahko daje v vročih letnih časih dojenču kravje mleko, je mleko v zvezi z nevtraliziranimi, redilnimi in lahko prebavnimi sestavinami, kakor to nudi na mleku kar najbolj bogata, povsod poznana Nestléjeva moka za otroke.

Nova moda št. 6.

Nepraktični ljudje.

Goske so se pasle na pašniku, čez katerega je tuintam letel kak zrakoplovec, in ko so mlade goske občudovale ljudi, da letajo po zraku, je rekla stara izkušena modra gos: „Ljudje so res bolj neumni kot me goske, kajti sedaj poizkušajo letati po zraku, kar smo me goske že davno opustile kot jako nepraktično.“

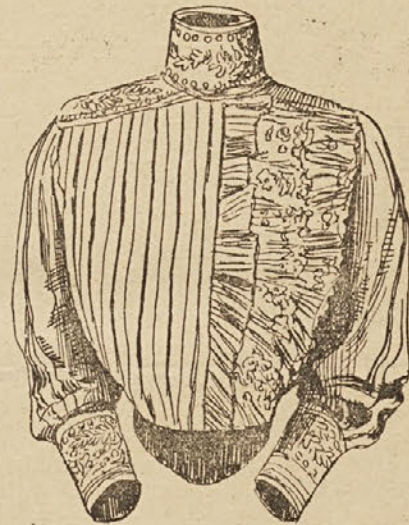
Novodobni travnik.

Vladko vošči očetu za god in mu poda krasen šopek cvetic.

Oče: „Ta šopek je res lep. Kje si pa nabral te cvetice?“

Vladko: „Z maminega novega klobuka sem jih natrgal.“

Kdorkoli je poizkusil samo enkrat Kolinsko kavno primes, vsak je takoj izprevidel, da je ona med vsemi kavnimi pridatki najboljše in se je za vedno zanj odločil. Danes vedo že vse slovenske gospodinje, da ni nobenega boljšega blaga te vrste in da Kolinska kavna primes daleč nadkriljuje glede kakovosti vse druge. Ker je Kolinska kavna primes poleg tega tudi pristno domače blago, jo zdaj že vse slovenske gospodinje kupujejo.

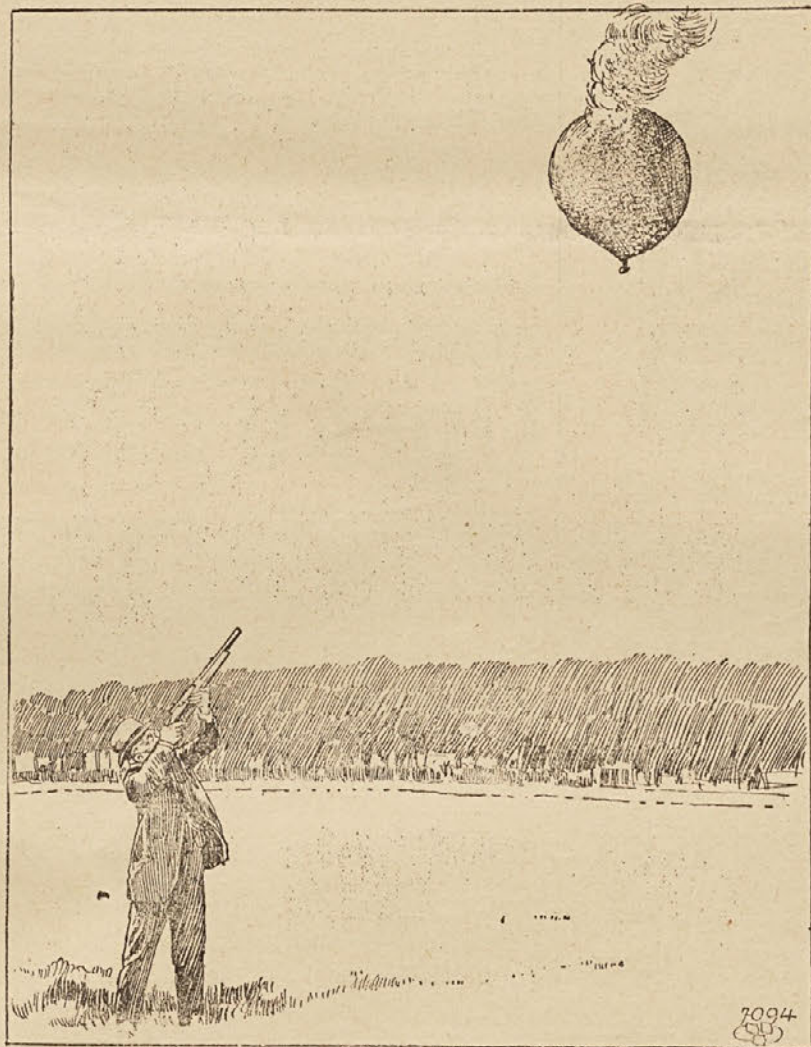
Nova moda št. 7.

Listnica uredništva.

Na razna vprašanja od raznih strani naznanjamo, da radi priobčujemo vse slike, ki kažejo moč naroda; zato so nam slike o telovadcih in društvene skupine vedno dobrodošle. Naj svet vidi to čilo slovansko silo in moč. Upamo pa, da bodo društva vedela to tudi upoštevati in da bodo agitrala za naš list, in si ga tudi naročevala.

G. A. S. Semič Slike o podzemeljskih jamah in pokrajinah s primernim opisom bi nam dobrodošle! Pišite, katere številke želite. Kot sotrudniku Vam bomo pošiljali seveda list brezplačno.

Slik zleta novomeške sokolske župe v Belokrajino in celjske sokolske župe v Središče, žal, ne moremo priobčiti, ker so preslabe. Prosimo vse sotrudnike, da nam pošiljajo jasne slike.

Nova iznajdba za uničenje zrakoplovov v vojski.

Snubitve s smodkami. Holandski fantje na originalen način snubijo. Ta snubitev je posebno pripravna za one mladeniče, ki niso preveč zgovorni, kajti snubitev se vrši popolnoma molče. Če se mladenič zagleda v oči kake deklice, tedaj si kupi smodko in potrka na njena vrata. Dekle odpre, in ko vidi mladeniča s smodko, mu jo prižge. Ni treba, da bi se poznala. Mladenich pride lahko k dekletu, ki jo je le od daleč videl. Druga ali tretjega dne gre mladenich zopet k domu svoje izvoljenke in zopet ne izpregovori niti besede, temveč pokaže s smodko, da potrebuje ogenj. Mladenich pride še v tretje s smodko v ustih. Če pa mladenich ne ugaja dekletu, tedaj mu ne da ognja ter mu pred nosom zapre vrata. Če ji pa ugaja in so starši zadovoljni s poroko, tedaj pošlje mladeniča v sobo, kjer mu prižge smodko, in mladenich zopet molče kadi. Ko mladenich pokadi smodko, mu da nevesta drugo. S tem je snubitev končana. — Tudi na Španskem se s pomočjo cigarete odkriva ljubezen. Mladenich spusti pred dekletom cigaro na tla. Če dekletu mladenich ugaja, mu pobere cigareto, nakar začne govoriti. Če mu pa ne pobere cigarete, tedaj pomenja to, da je mladenich pogorel...

Sočutje.

„Ali ste že slišali najnovejše od znanca Gornika? Ubogi revež?“

„Kaj se mu je zgodilo.“

„Z mojo ženo je pobegnil.“

Bo že res.

Gospa k služabniku: „Povejte svoji gospodi, da se prav lepo zahvaljujem za povabilo, da pa žal ne morem priti, ker je pri nas vse bolno in moram sedaj jaz sama kuhati.“

Služabnik svoji gospodi: „Milostljiva gospa se prav lepo zahvaljuje za povabilo, pa žal ne more priti, ker je pri njih vse bolno, ker sedaj ona sama kuha.“

Prebrisana glavica.

„Janezek, štoklja je pravkar prinesla brata; ali ga hočeš videti?“

„Bratca ne, pač pa štokljo.“

Pravilno.

Kupec: „Tukaj oglašate sredstvo za rast las, pišete, da je uspeh presenetljiv, jaz pa sem ga rabil tri mesece, pa ni nič pomagalo.“

Prodajalec: „No — ali niste bili presečeni?“

Kranjska betonska tovarna
TRIBUČ & KOMP. LJUBLJANA
Pisarna, delavnice in skladišča na Tržaški cesti. Telefon šteč. 296.

Stopnice, balkoni, ograje, stavbeni okrasni, spomeniki, korita, betonski votli zidaki, pokrivne plošče, karnali itd. Edino zastopstvo „Duroлита“ za Kranjsko.

Cementne cevi na stroj ali na roko izdelane v vseh merah, barvaste mozaik plošče za tlak, cementna opeka za dimnike itd. Zaloga cementa in stavbnega materiala.

Na znanje!

Cenj. p. t. naročnikom, katerim je potekla naročnina, smo jeli prilagati že v 20. števil. položnice in označevati ovitke z rdečim križem. Prosimo je, da blagovolijo obnoviti naročnino čimprej, da se jim pošiljanje lista ne vstavi. Zgodi se pri tem, da je ta ali oni naročnik plačal naročnino po poštni nakaznici v času, ko smo mu priložili poštno položnico. Tiste prosimo, naj nam tega ne zamerijo, in naj shranijo položnice za drug slučaj.

Položnice in rdeč križ pa dobe tudi tisti, ki še sploh niso plačali naročnine (hvalabogu, da je teh zelo malo) list pa vsekakor dobivajo. Prosimo je opetovano, da naj pošljejo naročnino, ker jim drugače ustavimo list.

Da bi pošiljali list zastonj, tega ne more nihče zahtevati od nas in zdi se nam za malo, da se nahajajo i taki ljudje. Če dobi kdo list na ogled in ga ne misli naročiti, naj ga vrne, saj ga stane to bore malo truda.

Tisti naročniki, ki dobe na ovitku moder križ, naj vzamejo s tem na znanje, da so prejeli zadnjo številko in se jim list vstavi, ako takoj ne pošljejo naročnine.

Upravn. Slov. Ilustr. Tednika.

Modni salon Ozmec & Vičič

Ljubljana, Šelenburgova ulica št. 4.

Bogata zaloga vsakovrstnih damskih in otroških klobukov. Žalni klobuki vedno v zalogi.

Najizvrstnejše in najboljše tamburice

izdeluje in razpošilja

Prva sisačka tvornica tamburice

J. Stjepušin,

v Sisku, Hrvaško.

Odlikovan na pariški razstavi l. 1900 in na milanski razstavi leta 1896. Razen tamburice in skladb za tamburice ima razna godala, kakor: gosli, čitre, kitare, mandoline, harmonike, okarine itd., za katera pošlje poseben cenik s slikami. Velik in ilustrovani cenik se pošlje franco in zastonj.

V isti tovarni izhaja strokovni tamburaški mesečnik pod naslovom „Tamburica“, ki poleg pouka prinaša tudi krasne tamburaške skladbe in stane na leto samo 8 kron.

TRI ŽLICE

železnatega vina lekarja Piccolija v Ljubljani, c. in kr. dvorn. založn., vsebujejo množino železa, ki jo mora zaužiti odrasli človek vsak dan, ako njegov organizem potrebuje železa, v nasprotju z drugimi izdelki, ki vsebujejo le tako množino železa, ki se dokazano nahaja v vsakem namiznem vinu, in torej nimajo nikake medicinske vrednosti. ::

Polliterska steklenica 2 K.

Kje je arabeo?

Pozor! Svoji k svojim! Pozor!

Lovske puške

vseh sestav, priznano delo prve vrste, z najboljšim strelnim učinkom, priporoča

Prva borovska orožnotovarniška družba

PETER WERNIG

družba z omejeno zavezo

v Borovljah, Koroško.

Ceniki brezplačno in poštne prosto.

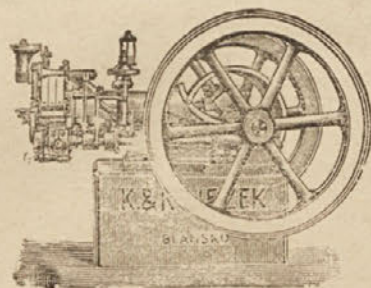
Tovarna strojev in livarna železa K. & R. Ježek, Blansko

Moravska

se priporoča v dobavo vseh vrst kmetijskih strojev. — Izdeluje sesalke, motorje na bencin in sesalni plin. — Popolne opreme opekarn, šametnih tovarn, in tovarn za cement, mlinov, žag. —

Najnovejše sestave transmisij.

Dopisuje slovensko. — Ceniki zastonj.

Ptujsko staro vino

K 56 —, rizling iz leta 1908 K 60 —, dobro novo vino belo in rdeče K 52, 50 % pristna slivovka K 106 —; 50 % tropinovec K 112 — za 100 litrov prodaja

J. Kravagna v Ptuj, Štajersko.

+ Najboljše, najzaneslivejše pariške novosti,

kakor tudi izdelovanje vseh vrst kirurških bandaž, kakor kilnih pasov z ali brez peresa, trebušnih obvez, suspenzorijev itd., pokončne držaje, umetne ude in druge aparate proti telesnim poškodbam po zdravniškem predpisu priporoča

po nizkih cenah bandažist in rokavičar

FRANC PODGORŠEK

Maribor, Burggasse št. 7.

Opeko

najboljše vrste, zlasti zarezno in navadno strešno in vsakovrstno drugo opeko,

kupite dobro in po ceni samo pri slovenski tovarni za glinske izdelke

v Račju.

JOSIP KUKOVEC, Maribor

Tržaška cesta št. 7

priporoča svojo zalogo špecerijskega blaga po najnižjih cenah kakor tudi cementna, apni, raznih barv, olja in mineralnih vod.

Točna in solidna postrežba!

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga :: zavarovalnica. ::

Zlasti je ugodno zavarovanje na doživetje in smrt z manjšajočimi :: se vplačili. ::

: Rezervni fond :
K 53,758.285.24.

„SLAVIJA“

vzajemno zavarovalna banka v Pragi.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vseskozi slov.-nar. upravo

Vsa pojasnila daje:

Generalno zastopstvo v Ljubljani

čigar pisarne so v Gosposki ul. 12. lastnej bančnej hiši

Izplačane odškod-
in kapitalije
: K 115,390.603.65. :

Zavaruje poslopja in premičnine proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode cenjuje takoj in najkulantneje. Uživa najboljši sloves, koder posluje.

Dovoljuje iz čistega dobička izdatno podporo v narodne in :: občnokoristne namene. ::